

הט (חיפה) 53237-12-24 - נעה קפלן נ' יונתן סלומון

ה"ט (חיפה) 53237-12-24 - נעה קפלן נ' יונתן סלומון/שלום חיפה

ה"ט (חיפה) 53237-12-24

נעה קפלן

נגד

יונתן סלומון

בית משפט השלום בחיפה

[27.12.2024]

כבוד השופטת אפרת קריב

החלטה

1. לפניי בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.

לטענת המבקשת, לפניי כשתיים עשרה שנים היא נפגשה עם המשיב למסגרת מציאת שידוך ולאחר שהקשר ביניהם הסתיים ביוזמתה, המשיך המשיב להטרידה במשך כל השנים.

ההליכים שנוהלו בין הצדדים

2. בשנת 2018 פנתה המבקשת בפעם הראשונה לבית המשפט בבקשה למתן צו להטרדה מאיימת במסגרת ה"ט 33404-08-18 - בבקשתה טענה כי המשיב מיאן להשלים עם סיום הקשר, עקב אחריה, שלח לה הודעות באמצעות

מדיה חברתית ומדיה דיגיטלית אחרת ואף הגיע לביתה וחיכה בסמוך לבניין בו היא גרה וכשהיא יצאה, אמר לה שהיא לא תצליח להתחמק ממנו. ביהמ"ש (כב' השופט צ'זיק) נתן צו הטרדה ארעי במעמד צד אחד וקבע דיון ליום

14.04.2021. 22.08.2018. לדיון המשיב לא הגיע ובית המשפט האריך את תוקף הצו למשך ששה חודשים. ביום 14.04.2021 פנה המבקש לבית המשפט וביקש ביטול הצו שניתן במעמד צד אחד כיוון שלטענתו לא היה מודע לקיום ההליך ולא

נעשתה לו המצאה כדן של בקשת המבקשת והחלטת בית המשפט. בית המשפט קבע שאין מקום לדון בביטול של צו זמני שפקע לפני זמן רב.

3. בשנת 2021 שוב פנתה המבקשת בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, במסגרת ה"ט 56428-06-21.

במסגרת ההליכים בהליך זה טענה המבקשת כי המשיב חזר לשלוח לה הודעות בצ"ט פרטי ולעקוב אחריה ואף הגיע לדיון שניהלה המבקשת בבית המשפט בתיק אחר. בית המשפט סקר בהחלטתו מיום 29.06.2021 גם את טענות

המשיב באשר להטרדה של המבקשת וקבע כי אמנם מעשי המשיב כלפי המבקשת הם פעוטים ואינם בניגוד לחוק, אולם הצטברותם עולה כדי בילוש והתחקות אחר המבקשת, כאשר זה המעשה שאותו נועד חוק מניעת ההטרדה

למנוע.

4. ביום 08.08.2023 שבה המבקשת ופנתה לבית המשפט בבקשה נוספת למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, במסגרת ה"ט 18138-08-23 - וטענה כי המשיב חזר להטרדה באמצעות חשבון הדוא"ל שלה מספר פעמים. לאחר דיון שהתקיים במעמד שני הצדדים קבע בית המשפט כדלקמן:
- "לאחר ששמעתי את הטענות התרשמתי כי המשיב ער ומודע לכך שהמבקשת אינה מעוניינת בכל קשר עימו, ולכל הפחות כי היה עליו להיות מודע לכך מכח ההליכים שהתקיימו בעבר בין הצדדים בביהמ"ש, וכי המשיב ער לאותם הליכים קודמים, לקח בהם חלק פעיל והבין כי מטרתם ליצור הרחקה בין הצדדים.
- כן התרשמתי כי המשיב קיבל את הבקשה דנן ועל אף המפורט בה בחר להמשיך ולעשות שימוש בתיבת הדואר הנושאת את שמה של המבקשת (אף לאחר הגשת תגובתו לתיק). מעבר לכך - המשיב הגדיל לעשות כאשר לאחר הגשת תגובתו כאן אף הגדיר את תיבת הדוא"ל על שני מכשירים סלולריים שברשותו, וקיבל לידי מידע בדבר היסטוריית השימושים בתיבה, המאפשרת זיהוי מיקומי המשתמש. אבהיר כי בין אם מתקבל המידע באופן אוטומטי עם ביצוע הגדרה של התיבה במכשיר חדש, ובין אם נדרש המשיב לפעול ולבקש את המידע האמור - כך או אחרת, דומה כי המשיב פעל באופן יזום לביצוע פעולות בחשבון אשר כתוצאה מאותן פעולות התקבל המידע בידי, והכל במודע ובמתכוון.
- עוד התרשמתי כי המשיב אמנם פנה אל המבקשת בהודעות קוליות, וזאת - לאחר שנחסם מיצירת קשר בכל אמצעי אחר, וכי במסגרתן אותן הודעות פנה לבירור פרטים אישיים של המבקשת.
- בכל פעולותיו כאמור ובהצטברן במיוחד, פעל המשיב באופן שיש בו כדי להטריד את המבקשת, לפגוע בשלוות חייה, להתחקות אחר מעשיה, מצבה ומיקומה, ובדרך שיש בה, כמכלול כדי להוות הטרדה".
5. המשיב הגיש ערעור על החלטת בית המשפט (ע"א 4979-10-23) אשר התברר בבית המשפט המחוזי בחיפה ונדחה ללא צורך בתשובה. בית המשפט קבע כי המשיב ידע היטב שהמבקשת אינה מעוניינת בכל קשר אתו ולמרות זאת הגדיר תיבת דוא"ל בה השתמשו שניהם בעבר על שני המכשירים הסלולריים שברשותו על מנת לקבל מידע על מיקומה של המבקשת. בנסיבות, קבע בית המשפט כי פניותיו של המשיב למבקשת לא היו צריכות להיעשות והותיר את הצו על כנו.
- הבקשה שלפני
6. המבקשת טענה כי במוצאי שבת, 14.12.24 התקשר אליה המשיב פעמיים וכי גם במהלך השנה עקב אחריה על ידי כניסה לקבוצת פייסבוק פתוחה שהמבקשת מנהלת. עוד טוענת המבקשת כי למרות שנראה שמדובר בהטרדה זניחה, הרי לאור ההיסטוריה של היחסים ביניהם וההטרדות המתמשכות שלו כלפיה, היא מבקשת מתן צו כיוון שההטרדות מתחילות באופן מתון ומתגברות.

7. לטענת המשיב בתגובתו טענתה של המבקשת אינה נכונה. הוא הודה כי הוא צלצל אליה במוצאי שבת וזאת כיוון שהוא פנה לבית דין פרטי של המגזר החרדי בתביעה להשיב לו את סכום ההוצאות שנפסקו כנגדו בהליך שהמבקשת ניהלה נגדו. לטענתו ניסה להתקשר אליה כדי לשאול אותה אם תסכים להחזיר לו את סכום ההוצאות שנפסקו כלפיו. כמו כן הודה המשיב כי הוא הצטרף לקבוצת פייסבוק לזכר הנופלים שהמבקשת היא חלק ממנהליה, אולם הוא אינו יכול לראות שהיא ממנהלי הקבוצה כיוון שהפרופיל שלה חסום בפניו.
8. בדיון שהתקיים לפני הודה המשיב כי לפחות בשש השנים האחרונות המבקשת לא יזמה קשר עמו ואילו הוא הגיע לבית המשפט כדי לראות דיון שהיא השתתפה בו והוא לא היה צד לו. המשיב הודה גם בדיון כי הוא התקשר למבקשת בקשר לתביעה שהגיש נגדה בבית הדין לדיני ממונות.
9. כאשר נשאל המשיב מה צריך לקרות כדי שיניח לה ענה "אם היא תניח לי אני אניח לה". וכאשר נשאל על ידי בית המשפט- מדוע פנה אליה אם לטענתו לא פנתה אליו מזה שש שנים אמר כי הפניה הקודמת שלו הייתה עקב בקשה להלוואה כי הוא סבר שלמרות שהוצאו צווים בעבר, הרי שכיוון שבמהלך מערכת היחסים ביניהם היא אמרה לו שאם יזדקק להלוואה הוא יכול לפנות אליה, ניסה את מזלו. אומר כי אינו מאמינה למשיב שסבר שהוא יכול לנסות את מזלו למרות שהיה לו ברור שהמבקשת אינה רוצה כל קשר עמו ומדובר בעיני באמירה מיתממת.
10. כאשר נשאל המשיב האם הוא מתחייב שלא לפנות אל המבקשת ענה שאין לו סיבה להתחייב וכי הוא לא מטיל על עצמו מגבלות שבית המשפט לא מטיל עליו. עוד העיד כי כשהסתיים הקשר עם המבקשת היא ביקשה שיתחייב לא לפנות אליה והוא אמר לה שאינו מוכן להתחייב לכך.
11. הטרדה מאיימת היא דפוס התנהגות הכולל הטרדה ואיומים מסוגים שונים אשר פוגעים בשלוות החיים, בפרטיות או בגופו של אדם, כאשר במקרים רבים תלך ההתנהגות המטרדה ותחמיר מהטרדות פשוטות דרך איומים ועד למעשי אלימות (ראו דברי ההסבר להצעת החוק - הצעות חוק 3028, ג' באב התשס"א 23.07.01).
12. אין חולק כי בעבר הטרד המשיב את המבקשת אולם מעשים ישנים אינם מצדיקים הוצאת צו וזאת כיוון שההטרדה צריכה להניח בסיס להתנהגות חוזרת ונשנית בעתיד.
- מעדויות המבקשת והמשיב עולה כי המשיב פנה למבקשת בשתי שיחות טלפון לפני כשבועיים ונכנס לקבוצת פייסבוק ציבורית שהיא מנהלת. בעוד בבקשתו טען המשיב כי הוא כלל לא יכול לדעת שהיא מנהלת את הקבוצה שכן הפרופיל שלה חסום בפניו, הרי בעדותו לפני העיד כי הוא יודע שהיא ממנהלות הקבוצה וכי הנשים האחרות שמנהלות את הקבוצה הן יותר דומיננטיות בניהולה.
13. על פניו מדובר במעשים פשוטים, אולם ההיסטוריה של היחסים בין הצדדים מלמדת כי ההטרדות עלולות להתגבר. לכך יש לצרף את סירובו של המשיב להתחייב שלא לפנות למבקשת, ואת אמירתו לפיה הוא אינו מטיל על עצמו מגבלות שבית המשפט אינו מטיל עליו. המשיב יכול היה להימנע מהוצאת הצו לו היה מתחייב שלא לפנות למבקשת, אולם הוא בחר שלא לעשות כן, ובעשותו כן גילה למעשה כי אין לו כוונה להפסיק את מעשיו.
14. לפיכך אני קובעת כי המשיב נקט כלפי המבקשת הטרדה מאיימת כהגדרתה בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה ויש להותיר על כנו את הצו שניתן ביום 19.12.24.
- אני קובעת כי הצו שניתן ביום 19.12.24 יעמוד בתוקף למשך שישה חודשים ממועד נתינתו.
15. המבקשת נאלצה שוב לפנות לבית המשפט ואף להיעזר בעורך דין לצורך כך ולפיכך ביקשה כי ייפסקו הוצאות משמעותיות כדי להרתיע את המשיב מלגרום לכך שיתנהלו ביניהם הליכים נוספים. לפיכך אני פוסקת כי המשיב ישלם למבקשת הוצאות בסך 3,000 ₪.
- ההוצאות ישולמו בתוך 30 יום מהיום.
- ניתנה היום, כ"ו כסלו תשפ"ה, 27 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.